

[Finansministeren.]

begrænsning, f. eks. helt ned til nul. Det ville sige, at folk, der havde råd til at købe den ejendom, de bor i, og drive den under aktieselskabsform, kunne få en helt skattefri indkomst svarende til lejeværdien, medens andre må afholde deres lejeudgift af skatteindkomsten.

Sluttelig vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at der i august sidste år blev nedsat et udvalg, boligudgiftsudvalget, der har til opgave at udarbejde forslag til ændringer i skatte- og boliglovgivningen med sigte på at ophæve eller modvirke eventuelle uligheder i boligudgiften. Der er grund til at antage, at udvalget også vil komme ind på det spørgsmål, det ærede medlem her har rejst, og jeg synes, vi skal afvente udvalgets betænkning, inden det i øvrigt overvejes at foretage lovændring på dette specielle område.

Hagen Hagensen: Jeg takker den højtærede finansminister for svaret og vil gerne have lov til at sige om spørgsmålet om at bringe lejen helt ned til nul, at det havde jeg taget højde for i min motivering af spørgsmålet, idet jeg sagde: så længe lejeudelsen ikke i væsentlig grad afviger fra, hvad der er markedsleje.

Forholdet er det, at den faste praksis, den højtærede minister henviste til, så vidt mig bekendt alene går ud på at fastsætte beskatning af såkaldt maskeret udbytte i tilfælde, hvor der i ejendommen er lejlig-heder, der er udlejet på normal vis til personer, der ikke er aktionærer i selskabet, og hvor man derfor klart kan se, hvilken forskel der er mellem markedsprisen og den pris, som aktionærerne betaler, og dér kan der vel være rimelighed i at fastsætte beskatningen på den måde. Men i de tilfælde, hvor ejendommen er erhvervet af de mennesker, der kommer til at bo i den, har de ofte måttet fastsætte en ydelse, der er måske endda væsentligt højere end den markedsleje, som det i øvrigt kan være svært at finde frem til, fordi der skal være plads til at betale de yderste prioriteter af, og hvis de derfor havde delt det op på anden måde, således at noget var ydelse for bolig og andet var yderligere indskud — opsparing, om man vil — til at afdrage de lån, man har måttet tage i ejendommen, så havde for-

holdet været klart. Jeg synes ikke, at den formelle ting, at de måske ikke har foretaget en opdeling på den måde, skal komme dem til skade i henseende til beskatning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Axel Kristensen* til boligministeren:

„Kan det forventes, at ministeren vil besvare de spørgsmål, jeg stillede i udvalget om ændringer i lejeloven, og som ikke blev besvaret dér, og kan det i bekræftende fald oplyses, inden for hvilken tid besvarelsen vil ske?“

Axel Kristensen: Da jeg i udvalget om lejlovsforslaget stillede min lange række af spørgsmål, var jeg klar over, at disse var så omfattende, at det ville være vanskeligt at besvare dem, inden udvalget sluttede sit arbejde, i betragtning af den korte tid, der var til rådighed. Jeg bad derfor om, at ministeren i dette tilfælde ville svare senere, men jeg finder det nødvendigt nu at få at vide, om besvarelsen vil komme og inden for hvilket tidsrum.

Det samlede boligproblem er af så afgørende betydning, fordi der næppe kan blive en rimelig opsparing, en lavere rente, balance på arbejdsmarkedet eller rimelige boligforhold for befolkningen, før det er løst; det indvirker på alle disse felter. Endvidere medfører de eksisterende forhold megen ulige behandling af de enkelte lejere og boligsøgende og dermed en betydelig uret. Der øves megen uret imod husejere. Hele systemet må medføre så mange vilkårlige, tilfældige og urimelige administrative afgørelser for producenter og erhvervsdrivende, at man uden overdrivelse kan sige, at af kulturelle, sociale, retlige og samfundsøkonomiske grunde må de helt urimelige, forkvaklede og uoverskuelige tilstande ændres. Med de uhyre økonomiske interesser, der er i dette område, er opgavens løsning vel den vanskeligste, man overhovedet kan forestille sig. Det må derfor være regeringens pligt at fremskaffe alle betydende oplysninger til bedømmelse af sagen, således at folketingets medlemmer og offentligheden kan gå ind i en saglig diskussion om en løsning. Det kan ikke være meningen, at det enkelte folketingsmedlem fra de mange spredte kilder selv skal samle det materiale,